

РЕЗЮМЕ ПЛАНУ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ДЛЯ ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ

КВІМІЛОН, розчин для ін'єкцій, 5 мг/мл (Мідазолам)

VI.2.1. Огляд епідеміології захворювання

Показання:

Показаний як седативний препарат, що діє за короткий час:

Дорослим:

- з метою седації зі збереженням свідомості перед або під час проведення діагностичних або терапевтичних процедур у комбінації з місцевою анестезією або без неї;
- з метою анестезії:
 - для премедикації перед введенням наркозу;
 - введення в анестезію;
 - як седативний компонент при введенні комбінованої анестезії;
- для седації у відділеннях інтенсивної терапії.

Дітям:

- з метою седації зі збереженням свідомості перед або під час проведення діагностичних або терапевтичних процедур у комбінації з місцевою анестезією або без неї;
- з метою анестезії:
 - для премедикації перед введенням наркозу;
- для седації у відділеннях інтенсивної терапії.

Седация та анальгезія при проведенні малих хірургічних або діагностичних процедур включає в себе використання гіпнотичних і/або знеболюючих препаратів для виконання маніпуляцій з постійним моніторингом стану пацієнта з метою попередження можливих побічних явищ та повинна проводитися тільки кваліфікованим анестезіологом. Седация використовується для зменшення відчуття страху і занепокоєння, індукції в сон або дрімоти і забезпечення комфорту за допомогою лікарських засобів під час проведення діагностичних, малих хірургічних або терапевтичних процедур [1].

Практично всі пацієнти у відділенні реанімації та інтенсивної терапії потребують проведення адекватної седації в силу різних причин, серед яких необхідність виконання інвазивних процедур, порушення циркадних ритмів сну і неспання, тяжкість загального стану, необхідність респіраторної підтримки. Адекватна седация перешкоджає розвитку стресової реакції, занепокоєння, забезпечує комфорт і підвищує переносимість інтубації трахеї і штучної вентиляції легень, а також полегшує процедури догляду [2].

За даними Центру медичної статистики МОЗ України у 2018 році в медичних закладах України було проведено загальних анестезій при проведенні операцій 1141823, у тому числі дітям віком 0-17 років – 166 382. Було проведено 1641822 ендоскопічних досліджень [3].

1. Рациональная фармакоанестезиология: Рук. Для практикующих врачей / Под общ. Ред. А. А. Бунятына, В. М. Мизикова. — М.: «Литера», 2006. — 800 с.
2. Сумин С. А., Руденко М. В., Бородин И. М. Анестезиология и реаниматология: Учебное пособие в 2 томах. Т.І. — М.: ООО «Медицинское информационное агенство», 2010. — 928 с.
3. Обзор зарубежных руководств по седации и обезболиванию у взрослых пациентов. О.А. Лоскутов, д. мед. Н., профессор, Д.В. Шабанов, кафедра анестезиологии и интенсивной терапии Национальной медицинской академии последипломного образования им. П.Л. Шупика, г. Киев. <http://health-ua.com/article/35654-obzor-zarubezhnyh-rukovodstv-po-sedacii-i-obezbolivaniyu-u-vzroslyh-pacicie>

VI.2.2. Резюме результатів лікування.

Основне клінічне застосування мідазоламу – седация перед діагностичними або лікувальними процедурами, а також під час їх проведення. Мідазолам використовують для премедикації, індукції і в якості седативного компонента при комбінованій анестезії.

Мідазолам використовується для седації у умовах інтенсивної терапії, перед ендоскопічними дослідженнями (фіброгастроуденоскопія, колоноскопія, бронхоскопія), в стоматологічній практиці для купірування психомоторного збудження.

Cole та автори порівняли ефективність і безпеку застосування діазепаму і мідазоламу у пацієнтів перед ендоскопічними втручаннями. Мідазолам діяв швидше і сильніше, ніж діазепам – седация наступала в середньому через 2,5 хвилини після введення, також зазначалося більш швидке припинення ефекту.

Chan та співавтори повідомили, що група етомідату мала менший середній час для початку дії порівняно з групою мідазоламу [4].

Gregory та співавтори показали, що група етомідату мала менший час седації порівняно з групою мідазоламу. Вони також повідомили про скорочення часу відновлення у групі етомідату порівняно з групою мідазоламу [5].

У дослідженні Coughlin та автори за оцінкою ефективності і безпеки призначаються внутрішньовенно мідазоламу і діазепаму в щелепно-лицевої хірургії тривалість седації достовірно не розрізнялася, проте спостерігалися клінічно значущі відмінності за частотою болі в області ін'єкції (32% в групі діазепаму проти 6% в групі мідазоламу). Виразність амнезії була більшою в групі мідазоламу.

Мідазолам ефективно усуває ажитацію. У порівняльному дослідженні Wyant та автори показали, що мідазолам в дозі 5 мг внутрішньом'язово перевершував по купіруючому ажитацію ефекту галоперидол і був еквівалентний 250 мг амілата натрію. Барбітурати викликають пригнічення дихання і артеріальна гіпотензія, за цими параметрами мідазолам перевершує амілат.

Для процедурної седації у дорослих премедикація або мідазоламом 0,05 мг/кг, або галоперидолом 5 мг внутрішньовенно значно зменшує викликане кетаміном хвилювання під час відновлення, водночас затримуючи відновлення [6].

Мідазолам може призначатися внутрішньовенно, внутрішньом'язово, всередину, ректально і інтраназально, що полегшує його використання в педіатричній практиці, в інтенсивній терапії. Дозування і способи введення мідазоламу підбираються індивідуально до досягнення потрібної виразності ефекту, відповідного клінічної потреби, фізичному стану і віку хворого, а також супутньої медикаментозної терапії.

Застосування мідазоламу в практиці анестезіологів-реаніматологів дозволяє забезпечити головні принципи сучасної анестезіології – безпека і адекватність анестезії. А унікальна структура мідазоламу обумовлює його вигідні, з точки зору клініциста, відмінності від інших бензодіазепінів [7]:

- високу афінність з бензодіазепіновими рецепторами;
- водорастворимість солей, що дозволяє готувати стабільні очищені водні розчини, введення яких добре переноситься хворим;
- швидкий початок і коротку тривалість дії за рахунок швидкого метаболізму.

Результати досліджень показали, що пацієнти в групі мідазолам-дроперидол потребували меншої кількості додаткових доз або альтернативних препаратів для досягнення адекватної седації [8].

4. Чан ККЛ, Хо ХФ. Етомідат і мідазолам для процедурної седації у відділенні невідкладної допомоги лікарні королеви Єлизавети: рандомізоване контрольоване дослідження. *Гонконгський журнал невідкладної медицини*. 2008 рік; 15 (2): 75-87.
5. Хант Г.С., Спенсер М.Т., Хейс Д.П. Етомідат і мідазолам для процедурної седації: проспективне, рандомізоване дослідження. *Американський журнал невідкладної медицини*. 2005 рік; 23 (3): 299-303.

6. [Akhlaghi N.](#), [Payandemehr P.](#), [Yaseri M.](#), [Akhlaghi A.](#), [Abdolrazaghnejad A.](#) Premedication With Midazolam or Haloperidol to Prevent Recovery Agitation in Adults Undergoing Procedural Sedation With Ketamine: A Randomized Double-Blind Clinical Trial 2019 May;73(5):462-469.
7. Greenblatt DJ, Abernethy DR, Locniskar A, Harmatz JS et al. Effect of age, gender, and obesity on midazolam kinetics. Anesthesiology. 1984 Jul; 61 (1): 27–35.
8. Taylor D. Yap C., Knott J., Taylor S. Midazolam-Droperidol, Droperidol, or Olanzapine for Acute Agitation: A Randomized Clinical Trial 2017 Mar;69(3):318-326.

VI.2.3. Невідомі дані щодо ефективності лікування

Інформація відстня.

VI.2.4. Резюме проблем безпеки

ВАЖЛИВІ ІДЕНТИФІКОВАНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо	Запобіжні заходи
Пригнічення дихання.	При застосуванні мідазолamu спостерігалися серйозні побічні явища з боку дихальної системи: пригнічення дихання, апное, зупинка дихання, диспное, ларингоспазм.	Мідазолam повинні вводити тільки досвідчені лікарі у місці, повністю обладнаному для моніторингу та підтримки дихальної та серцево-судинної функцій, та особи, які пройшли спеціальну підготовку з розпізнавання та допомоги при очікуваних небажаних явищах, в тому числі дихальної та серцевої реанімації.
Антероградна амнезія.	Після внутрішньом'язового або внутрішньовенного введення трапляється короткотривала антероградна амнезія (пацієнт не пам'ятає подій, що сталися в період найбільш інтенсивної дії активної речовини). Мідазолam викликає антероградну амнезію (часто цей ефект дуже бажаний у таких ситуаціях, як до так і після хірургічних і діагностичних процедур), тривалість якої безпосередньо пов'язана із введеною дозою. Тривала амнезія може викликати проблеми в амбулаторних пацієнтів, виписки яких запланована після втручання.	Після парентерального прийому мідазолamu пацієнтів слід виписувати з лікарні чи кабінету лікаря тільки у супроводі особи, що доглядає за хворим.
Психічні та парадоксальні реакції.	При застосуванні мідазолamu зафіксовано парадоксальні реакції, такі як збудження, дратівливість, мимовільні рухи (включаючи тонічні/клонічні судоми і м'язовий тремор), ворожість, напади люті, агресивність, тривога кошмари,	При виникненні таких реакцій слід розглянути питання про припинення застосування мідазолamu. Рекомендується супроводжувати пацієнта після виписки під час

	галюцинації, психоз та інші. Такі реакції можуть виникати при застосованні високих доз і/або при швидкому введенні препарату. Такі реакції більш поширені у дітей і літніх пацієнтів.	повернення додому.
Порушення здатності керувати автотранспортними засобами чи іншими механізмами.	Седація, амнезія, порушення концентрації і м'язової функції можуть негативно вплинути на здатність керувати транспортними засобами або працювати з іншими механізмами. Перед прийомом мідазоламу пацієнта слід попередити, що не слід сідати за кермо автомобіля або керувати механізмами до повного відновлення свідомості. Лікар повинен вирішити, коли можна відновити цю активність.	Рекомендується супроводжувати пацієнта після виписки під час повернення додому. Якщо тривалість сну після застосування мідазоламу була недостатня або пацієнт буде вживати алкоголь, ймовірність порушення пильності може бути збільшена.
Толерантність до дії препарату та лікарська залежність.	При застосуванні мідазоламу при довготривалій седації у ВІТ слід мати на увазі, що може розвинути фізична залежність від мідазоламу. Ризик виникнення залежності зростає із зростанням дози та тривалості лікування, він також вищий у пацієнтів із зловживанням алкоголем та/або наркотиками в анамнезі. Тривала седація може призвести до розвитку толерантності, що може вимагати збільшення дози.	Після прийому препарату необхідно ретельно спостерігати за станом пацієнта.
Синдром відміни/безсоння	Під час тривалого лікування мідазоламом у ВІТ може розвинути фізична залежність. Тому раптове припинення лікування супроводжується синдромом відміни. Можуть виникнути такі симптоми: головний біль, діарея, м'язовий біль, тривожність, напруга, занепокоєння, сплутаність свідомості, дратівливість, реактивне безсоння, зміни настрою, галюцинації та судоми. У важких випадках можуть виникати такі симптоми: деперсоналізація, оніміння та поколювання кінцівок, підвищена чутливість до світла, шуму та фізичного контакту.	Оскільки ризик розвитку синдрому відміни вищий після раптового припинення лікування, дози рекомендується знижувати поступово.

ВАЖЛИВІ ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо (у тому числі обґрунтування, чому вважається потенційним ризиком)
Зловживання	Повідомлялося про випадки зловживання.

препаратом.	
Падіння та переломи (переважно у літніх людей).	Після прийому мідазоламу пацієнтів слід відпускати з лікарні чи кабінету лікаря тільки за рекомендацією лікуючого лікаря або у супроводі особи, яка доглядає за хворим.
Взаємодія з алкоголем та з лікарськими засобами, що пригнічують ЦНС	Алкоголь може помітно посилювати седативний ефект мідазоламу, тому заборонено вживання алкоголю під час застосування лікарського. Одночасне введення мідазоламу разом з іншими седативними/снودійними засобами та депресантами ЦНС, включаючи алкоголь, імовірно, призводить до посилення седації та пригнічення дихання.
Взаємодія з помірними та сильними інгібіторами та індукторами CYP3A4.	Мідазолам метаболізується за допомогою цитохрому P ₄₅₀ . Інгібітори та індуктори CYP3A4 мають потенціал відповідно збільшувати і зменшувати концентрацію в плазмі крові і, в результаті, фармакологічний ефект мідазоламу, що вимагає відповідної корекції дози.
Застосування поза зареєстрованих педіатричних показань.	Препарат необхідно застосовувати строго за зареєстрованими показаннями.

ВІДСУТНЯ ІНФОРМАЦІЯ

Ризик	Що відомо
-	-

VI.2.5. Резюме заходів з мінімізації ризиків для кожної проблеми безпеки

Для лікарського засобу є інструкція для медичного застосування, що містить інформацію про застосування лікарського засобу, про ризики та рекомендації щодо їх мінімізації. Запобіжні заходи, що містяться в цьому документі, відомі як рутинні заходи з мінімізації ризиків.

Цей препарат не має додаткових заходів з мінімізації ризиків.

Цей лікарський засіб не має спеціальних умов та обмеження для його безпечного та ефективного використання (додаткові заходи з мінімізації ризику).

Додаткові заходи з мінімізації ризиків не застосовуються.

VI.2.6. План післяреєстраційного розвитку (заплановані заходи у післяреєстраційному періоді)

Не застосовано.

VI.2.7. Зведена таблиця змін до плану управління ризиками

Основні зміни в плані управління ризиками протягом часу.

Версія	Дата	Проблема безпеки	Коментар
0.1	29.09.2023	-	Перший ПУР, змін не було.
0.2	29.04.2024	-	ПУР оновленго відповідно до оновленого проекту інструкції для медичного застосування.